

Publicerad 2007-05-04 22:11 av Iflywithbrokenwings

Brutna vingar förviden mun

Som en fånge i tiden och i vindens tjut

Står jag här kall och tyst

För de har brutit mina vingar och tagit min kraft

För de har tryckt ner mig i det mörka och tagit min gloria

För de har kastat mig i sanden och tagit min värme

De lät mig dö men stanna kvar

Nu står jag här kall och tyst utan att kunna lämna livet

Som en fånge i tiden och av vågornas ljud

Står jag här kall och tyst

För de förvred min mun och tog mina ord

För de krossade viljan och tog mina ögon

För de dränte mig i havet och tog mitt liv

De lär mig dö men stanna kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Iflywithbrokenwings med Poeter.se id #14700 innehar upphovsrätten